

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. lapkričio 28 d.*

„Apeliacinis skundas — Irano Islamo Respublikai taikomos ribojamosios priemonės siekiant užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui — Lėšų išaldymas — Pareiga pagrįsti priemonės taikymą“

Byloje C-280/12 P

dėl 2012 m. birželio 4 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama M. Bishop ir R. Liudvinavičiūtės-Cordeiro,

apeliantė,

palaikoma

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos J. Beeko ir A. Robinson, padedamų baristerės S. Lee,

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos E. Ranaivoson ir D. Colas,

įstojusių į apeliacinį procesą šalių,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Fulmen, įsteigtai Teherane (Iranas),

Fereydoun Mahmoudian, gyvenančiam Teherane,

atstovaujamiems advokatų A. Kronshagen ir C. Hirtzberger,

ieškovams pirmojoje instancijoje,

Europos Komisijai, atstovaujamai M. Konstantinidis,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai E. Juhász, A. Rosas (pranešėjas), D. Šváby ir C. Vajda,

generalinis advokatas M. Wathelet,

* Proceso kalba: prancūzų.

posėdžio sekretorius V. Tourrès, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. liepos 4 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu Europos Sąjungos Taryba prašo Teisingumo Teismo panaikinti 2012 m. kovo 21 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Fulmen ir Mahmoudian prieš Tarybą* (T-439/10 ir T-440/10, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas panaikino, kiek jis susiję su *Fulmen* ir F. Mahmoudian:
 - 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimą 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP (OL L 195, 2010, p. 39, klaidų ištaisymas OL L 197, p. 19),
 - 2010 m. liepos 26 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 668/2010, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui 7 straipsnio 2 dalis (OL L 195, p. 25),
 - 2010 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimą 2010/644/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413 (OL L 281, p. 81),
 - 2010 m. spalio 25 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 423/2007 (OL L 281, p. 1, toliau, kai nagrinėjami kartu – ginčijami aktai),

paliko galioti Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, pasekmes, kol bus panaikintas Reglamentas Nr. 961/2010, ir atmetė likusią ieškinio dalį.

Teisinis pagrindas ir ginčo aplinkybės

- 2 Branduolinio ginklo neplatavimo sutartis pateikta pasirašyti 1968 m. liepos 1 d. Londone, Maskvoje ir Vašingtone. 28 Europos Sąjungos valstybės narės, kaip ir Irano Islamo Respublika, yra jos „Susitariančiosios Šalys“.
- 3 Šios sutarties II straipsnyje, be kita ko, numatyta: „kiekviena branduolinio ginklo neturinti valstybė, Sutarties Šalis, įsipareigoja <...> negaminti arba kitaip neįsigyti branduolinių ginklų ar kitų branduolinių sprogstamųjų įtaisų <...>“.
- 4 Minėtos sutarties III straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „kiekviena branduolinio ginklo neturinti valstybė, Sutarties Šalis, įsipareigoja pritarti garantijoms, nustatytoms susitarime, dėl kurio vyks derybos ir kuris bus sudarytas su Tarptautine atominės energijos agentūra [(toliau – TATENA)] pagal [TATENA] statutą ir jos garantijų sistemą, siekiant vienintelio tikslo – patikrinti pagal šią Sutartį prisiimtų įsipareigojimų vykdymą, norint užkirsti kelią branduolinės energijos naudojimui ne taikiems tikslams, o branduoliniams ginklams ar kitiems branduoliniams sprogstamiesiems įtaisams <...>“.

- 5 Pagal TATENA statuto III B 4 straipsnį TATENA kasmet Jungtinių Tautų Generalinei Asamblėjai ir, jei reikia, Jungtinių Tautų Saugumo Tarybai (toliau – Saugumo Taryba) pateikia ataskaitą apie savo veiklą.
- 6 Susirūpinusi dėl daugybės TATENA generalinio direktoriaus ataskaitų ir valdytojų tarybos rezoliucijų dėl Irano Islamo Respublikos branduolinės programos, Saugumo Taryba 2006 m. gruodžio 23 d. priėmė Rezoliuciją 1737 (2006); jos priede vardijami asmenys ir subjektai, susiję su branduolinių ginklų platinimu, kurių lėšos ir ekonominiai ištekliai turi būti įšaldyti.
- 7 Įgyvendindama Rezoliuciją 1737 (2006) Sąjungoje, 2007 m. vasario 27 d. Taryba priėmė Bendrąją poziciją 2007/27/BUSP dėl ribojančių priemonių Iranui (OL L 61, p. 49).
- 8 Bendrosios pozicijos 2007/140 5 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad įšaldomos visos šios nuostatos a ir b punktuose išvardytų kategorijų asmenims ir subjektams priklausančios lėšos ir ekonominiai ištekliai. Šio 5 straipsnio 1 dalies a punktas taikytas asmenims ir subjektams, nurodytiems Rezoliucijos 1737 (2006) priede, taip pat kitiems asmenims ir subjektams, kuriuos įvardijo Saugumo Taryba arba pagal Rezoliucijos 1737 (2006) 18 straipsnį sukurtas Saugumo Tarybos komitetas. Šių asmenų sąrašas pateiktas Bendrosios pozicijos 2007/140 I priede. Minėto 5 straipsnio 1 dalies b punktas taikytas asmenims ir subjektams, nenurodytiems I priede, kurie dalyvauja, yra tiesiogiai susiję ar teikia paramą Irano branduolinei veiklai, susijusiai su padidinta platinimo rizika. Šių asmenų ir subjektų sąrašas pateikiamas minėtos bendrosios pozicijos II priede.
- 9 Kadangi šios priemonės susijusios su Europos bendrijos kompetencija, Rezoliucija 1737 (2006) buvo įgyvendinta 2007 m. balandžio 19 d. Reglamentu (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių priemonių Iranui (OL L 103, p. 1), priimtu remiantis EB 60 ir 301 straipsniais, atsižvelgiant į Bendrąją poziciją 2007/140; reglamento turinys labai panašus į bendrosios pozicijos turinį, o jo IV (Saugumo Tarybos nurodyti asmenys, subjektai ir organizacijos) ir V (į IV priedą neįtraukti asmenys, subjektai ir organizacijos) prieduose nurodytos tos pačios pavardės ir pavadinimai.
- 10 Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalies a punktas buvo suformuluotas taip:

„Įšaldomos visos V priede nurodytiems asmenims, subjektams ir organizacijoms priklausančios, jų turimos, jų valdomos arba kontroliuojamos lėšos <...>. Į V priedą įtraukiami į IV priedą neįtraukti fiziniai ir juridiniai asmenys, subjektai ir organizacijos, kai pagal Bendrosios pozicijos 2007/140 <...> 5 straipsnio 1 dalies b punktą nustatoma, kad jie:

 - a) dalyvauja su branduolinių ginklų platinimu susijusioje Irano veikloje, yra tiesiogiai su ja susiję arba teikia paramą.“
- 11 Pripažinusi, kad Irano Islamo Respublika nesilaikė Saugumo Tarybos rezoliucijų, kad pastatė Komo elektrinę ir taip pažeidė pareigą nutraukti bet kokią veiklą, susijusią su urano sodrinimu, ir apie ją pranešė tik 2009 m. rugsėjo mėn., taip pat, kad neinformavo TATENA ir atsisakė bendradarbiauti su šia agentūra, Saugumo Taryba 2010 m. birželio 9 d. priėmė Rezoliuciją 1929 (2010), kuria nustatytos griežtesnės priemonės, pirmiausia skirtos Irano jūrų kompanijoms, balistinių raketų, galinčių nuskraidinti branduolinius ginklus, sektoriui, ir Islamo revoliucijos gvardijai.
- 12 2010 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Tarybos išvadų priede pateikiamoje deklaracijoje ji pabrėžė, kad jai vis didesnę susirūpinimą kėlė Irano branduolinė programa, palankiai įvertino priimtą Saugumo Tarybos rezoliuciją 1929 (2010) ir atkreipė dėmesį į paskutinę 2010 m. gegužės 31 d. TATENA ataskaitą.
- 13 Šios deklaracijos 4 punkte Europos Vadovų Taryba pripažino, kad neišvengiamai būtinos naujos ribojamosios priemonės. Atsižvelgusi į Užsienio reikalų tarybos atlikto darbo rezultatus, ji paragino ją artimiausiame posėdyje patvirtinti priemones, kuriomis būtų įgyvendinamos JT Saugumo Tarybos

rezoliucijoje 1929 (2010) nustatytos priemonės, ir jas papildančias priemones, siekiant derybomis išspręsti visus susirūpinimą keliančius neišspręstus klausimus, susijusius su Irano kuriamomis susirūpinimą keliančiomis technologijomis, reikalingomis jo branduolinei ir balistinių raketų programoms. Šiose priemonėse daugiausia dėmesio turėtų būti skiriama šiems sektoriams:

„prekybos, ypač dvejopos paskirties prekėmis, sričiai, taikant tolesnius apribojimus prekybos draudimui; finansų sektoriui, įskaitant papildomą Irano bankų turto įšaldymą ir banko bei draudimo veiklos apribojimus; Irano transporto sektoriui, visų pirma „Islamic Republic of Iran Shipping Line“ (toliau – IRISL) ir jos dukterinėms bendrovėms, taip pat bendrovei „Iran Air Cargo“; svarbiausiems dujų ir naftos pramonės sektoriams, uždraudžiant naujas investicijas, techninę pagalbą ir technologijų, įrangos perdavimą bei šių sričių paslaugų, ypač susijusių su naftos perdirbimu, skystinimu ir suskystintų gamtinių dujų technologija, perdavimą; draudimų išduoti vizą taikymo išplėtimo ir turto įšaldymo, kurie taikytini Islamo revoliucinės gvardijos (toliau – IRG) nariams, sričiai.“

14 Sprendimu 2010/413 Taryba įgyvendino šią deklaraciją, panaikino Bendrąją poziciją 2007/140 ir priėmė joje nustatytas priemones papildančias ribojamąsias priemones.

15 Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalyje numatytos kelios kategorijos subjektų, kuriems taikomas lėšų įšaldymas. Šio 20 straipsnio 1 dalies a punkte Saugumo Taryba nurodė asmenis ir subjektus; jie išvardyti sprendimo I priedo sąraše. Minėto 20 straipsnio 1 dalies b punkte numatyti būtent „asmenys ir subjektai, kuriems netaikomas I priedas, dalyvaujantys Irano branduolinėje veikloje, susijusioje su padidinta platinimo rizika, ar branduolinių ginklų siuntimo į taikinių sistemų kūrimo veikloje, tiesiogiai su ja susiję ar teikiantys jai paramą, įskaitant dalyvavimą perkant draudžiamus objektus, prekes, įrangą, medžiagas bei technologijas, arba jų vardu veikiantys ar jų vadovaujami asmenys ar subjektai, arba jiems nuosavybės teise priklausančios ar jų kontroliuojami subjektai, įskaitant neteisėtomis priemonėmis, <...> kaip nurodyta II priedo sąraše“.

16 Ieškovė byloje T-439/10 *Fulmen* yra Irano bendrovė, vykdanči veiklą, be kita ko, elektros įrangos sektoriuje. Ji yra įtraukta į Sprendimo 2010/413 II priedo I B dalyje pateikto sąrašo 13 punktą. Nurodyti tokie motyvai:

„*Fulmen* dalyvavo montuojant elektros įrangą Kome / Forde tuo metu, kai ši vieta dar nebuvo nustatyta.“

17 Pagal skundžiamo sprendimo 2 punktą ieškovas byloje T-440/10 F. Mahmoudian yra didžiausią *Fulmen* akcijų dalį turintis akcininkas ir jos valdybos pirmininkas. Jis įtrauktas į Sprendimo 2010/413 II priedo I A dalyje pateikto sąrašo 9 punktą. Nurodyti tokie motyvai: „*Fulmen* vadovas“.

18 Įgyvendinimo reglamentu Nr. 668/2010, priimtu įgyvendinant Reglamento (EB) Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalį, *Fulmen* pavadinimas, nurodytas Įgyvendinimo reglamento Nr. 668/2010 priedo I B dalies 11 punkte, įtrauktas į Reglamento Nr. 423/2007 V priedo I lentelėje pateiktą juridinių asmenų, subjektų ir organizacijų sąrašą.

19 Nurodyti tokie motyvai:

„*Fulmen* dalyvavo montuojant elektros įrangą Kome / Forde tuo metu, kai ši vieta dar nebuvo nustatyta.“

20 F. Mahmoudian, nurodytas Įgyvendinimo reglamento Nr. 668/2010 priedo I A dalies 2 punkte, įtrauktas į Reglamento Nr. 423/2007 V priedo I lentelėje pateiktą fizinių asmenų sąrašą. Nurodyti motyvai yra beveik identiški nurodytiesiems Sprendime 2010/413.

21 Sprendimo 2010/413 II priedas buvo iš naujo apsvarstytas ir pakeistas Sprendimu 2010/644.

22 Sprendimo 2010/644 2–5 konstatuojamosios dalys išdėstytos taip:

- „(2) Taryba atliko išsamią Sprendimo 2010/413/BUSP II priede pateikto asmenų ir subjektų, kuriems taikomi sprendimo 19 straipsnio 1 dalies b punktas ir 20 straipsnio 1 dalies b punktas, sąrašo peržiūrą. Tai darydama ji atsižvelgė į atitinkamų asmenų pastabas, pateiktas Tarybai.
- (3) Taryba padarė išvadą, kad, išskyrus du subjektus, Sprendimo 2010/413/BUSP II priede išvardytiems asmenims ir subjektams toliau turėtų būti taikomos jame numatytos konkrečios ribojamosios priemonės.
- (4) Taryba taip pat padarė išvadą, kad turėtų būti iš dalies pakeisti su tam tikrais subjektais susiję įrašai.
- (5) Sprendimo 2010/413/BUSP 19 straipsnio 1 dalies b punkte ir 20 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų asmenų ir subjektų sąrašas turėtų būti atitinkamai atnaujintas.“

23 *Fulmen* pavadinimas įtrauktas į Sprendimo 2010/413 su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2010/644, II priedo I lentelėje pateikto subjektų sąrašo 13 punktą. Su šia bendrove susiję motyvai yra identiški nurodytiesiems Sprendime 2010/413.

24 F. Mahmoudian įtrauktas į Sprendimo 2010/413 su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2010/644, II priedo I lentelėje pateikto subjektų sąrašo 9 punktą. Su šiuo asmeniu susiję motyvai yra beveik identiški nurodytiesiems Sprendime 2010/413.

25 Reglamentas Nr. 423/2007 panaikintas Reglamentu Nr. 961/2010.

26 Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnyje, be kita ko, numatytas tam tikriems asmenims, subjektams ar organizacijoms priklausančių arba jų kontroliuojamų lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymas. Šios nuostatos 1 dalyje numatyti asmenys, subjektai arba organizacijos, kurie buvo įvardyti Saugumo Tarybos ir išvardyti šio reglamento VII priede.

27 Pagal Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalį:

„2. Įšaldomos visos VII priede nurodytiems asmenims, subjektams ir organizacijoms priklausančios, jų turimos, valdomos arba kontroliuojamos lėšos ir ekonominiai ištekliai. Į VIII priedą įtraukiami fiziniai ir juridiniai asmenys, subjektai ir organizacijos, kai pagal Sprendimo [2010/413] 20 straipsnio 1 dalies b punktą nustatoma, kad:

- a) jie dalyvauja Irano veikloje, susijusioje su didesne branduolinių ginklų platinimo rizika, arba Irano branduolinių ginklų siuntimo į taikinį sistemų kūrime [kuriant Irano branduolinių ginklų siuntimo į taikinį sistemas], yra tiesiogiai su tuo susiję arba teikia paramą, be kita ko, dalyvauja perkant draudžiamas prekes ir technologijas, arba jie nuosavybės teise priklauso tokiam asmeniui, subjektui arba organizacijai, arba yra jų kontroliuojami, įskaitant neteisėtas priemones, arba veikia jų vardu ar nurodymu;

<...>“

28 *Fulmen* pavadinimas Tarybos įtrauktas į Reglamento Nr. 961/2010 VIII priedo B dalyje pateikiamo juridinių asmenų, subjektų ir organizacijų sąrašo 13 punktą. Šio įtraukimo motyvai identiški nurodytiesiems Sprendime 2010/413.

29 F. Mahmoudian įtrauktas į Reglamento Nr. 961/2010 VIII priedo A dalyje pateikiamo fizinių asmenų sąrašo 14 punktą. Šio įtraukimo motyvai identiški nurodytiesiems Sprendime 2010/413.

- 30 Atitinkamais 2010 m. rugpjūčio 26 d. ir rugsėjo 14 d. registruotais laiškais F. Mahmoudian ir *Fulmen* paprašė Tarybos išbraukti juos iš aptariamų sąrašų ir pranešti, kokiais įrodymais ji rėmėsi nustatydamą ribojamąsias priemones jų atžvilgiu. 2010 m. spalio 28 d. laiškais Taryba atmetė šiuos prašymus. Šiuo klausimu Taryba F. Mahmoudian ir *Fulmen* atsakė, kad jos sprendimas palikti juos ginčijamuose sąrašuose nėra pagrįstas kitomis aplinkybėmis nei nurodytosios šiuose sąrašuose pateiktuose motyvuose.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 31 *Fulmen* ir F. Mahmoudian pareiškė ieškinius dėl Sprendimo 2010/413 ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 668/2010 panaikinimo; juos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2010 m. rugsėjo 24 d. Įregistruotos numeriais T-439/10 ir T-440/10, bylos buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas.
- 32 Dublikuose *Fulmen* ir F. Mahmoudian išplėtė reikalavimus; jie prašė taip pat panaikinti Sprendimą 2010/644 ir Reglamentą Nr. 961/2010, kiek šie aktai su jais susiję. Be to, jie Bendrojo Teismo prašė pripažinti žalą, kurią patyrė dėl ginčijamų aktų priėmimo.
- 33 Bendrasis Teismas pirmiausia atmetė pirmąjį ieškinio pagrindą, susijusį su pareigos motyvuoti, teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu, iš esmės pripažinęs, kad nors šių aktų motyvai ir trumpi, vis dėlto leidžia *Fulmen* ir F. Mahmoudian suprasti, kokiais veiksmais kaltinami, ir pareikšti ieškinį.
- 34 Paskui Bendrasis Teismas nagrinėjo trečiąjį ieškinio pagrindą, susijusį su vertinimo klaida dėl *Fulmen* ir F. Mahmoudian dalyvavimo branduolinių ginklų platinimo veikloje. Jie teigė, kad Taryba neįrodė jog *Fulmen* vykdė veiklą Kome / Forde. Taryba atsakė, kad iš jos negali būti reikalaujama pateikti tokių įrodymų. Iš tiesų, anot Tarybos, Sąjungos teismo, kontrolė turi būti apribota patikrinimu, ar nurodyti motyvai, kuriais pateisinamas ribojamųjų priemonių priėmimas, yra „įtikinami“. Taip yra šiuo atveju, atsižvelgiant į tai, kad *Fulmen* yra bendrovė, seniai veikianti Irano elektros įrangos rinkoje ir turinti daug darbuotojų.
- 35 Skundžiamo sprendimo 96–104 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė taip:
- „96 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad akto, kuriuo priimtos subjektui taikytinos ribojamosios priemonės, teisėtumo teisminė kontrolė apima tiek jų pagrindžiančių faktų ir aplinkybių vertinimą, tiek įrodymų ir informacijos, kuriais pagrįstas toks vertinimas, patikrinimą. Kilus ginčui, Taryba turi pateikti šiuos įrodymus, kad Sąjungos teismas galėtų juos patikrinti (šiuo klausimu žr. 2009 m. spalio 14 d. Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą*, [T-390/08, Rink. p. II-3967] 37 ir 107 punktus).
- 97 Taigi, priešingai, nei teigia Taryba, vykdydamas teisėtumo kontrolę teismas turi patikrinti ne vien tai, ar nurodyti motyvai apskritai yra įtikinami, bet ir turi apimti klausimą, ar šie motyvai pakankamai teisiškai pagrįsti įrodymais ir konkrečia informacija.
- 98 Taryba taip pat negali teigti, kad ji neprivalo pateikti tokių įrodymų.
- 99 Šiuo atžvilgiu Taryba tvirtina, pirma, kad ieškovams taikytinos ribojamosios priemonės priimtos valstybės narės siūlymu pagal Sprendimo 2010/413 23 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą. Tačiau ši aplinkybė nepanaikina fakto, jog ginčijami aktai yra Tarybos aktai, kuri dėl to privalo įsitikinti, kad jų priėmimas yra pateisinamas, prireikus prašydama atitinkamą valstybę narę jai pateikti šiuo tikslu reikalingus įrodymus ir informaciją.

- 100 Antra, Taryba negali remtis tuo, kad atitinkami įrodymai gauti iš konfidencialių šaltinių ir todėl negali būti atskleisti. Iš tiesų, jei šia aplinkybe galbūt galėtų būti pateisinami šių įrodymų pranešimo [*Fulmen* ar F. Mahmoudian] ar jų advokatams apribojimai, vis tik, atsižvelgiant į esminį teisminės kontrolės vaidmenį, kiek tai susiję su ribojamųjų priemonių priėmimu, Sąjungos teismas turi galėti patikrinti tokių priemonių teisėtumą ir pagrįstumą, ir negalima remtis tuo, kad Tarybos naudojami įrodymai ir informacija yra slapti ar konfidencialūs (pagal analogiją žr. [2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran prieš Tarybą*, T-228/02, Rink. p. II-4665], 155 punktą). Be to, Taryba neturi teisės pagrįsti sprendimo dėl ribojamųjų priemonių taikymo valstybės narės pateikta informacija ar bylos duomenimis, jei ši valstybė narė nenori leisti jų pateikti Sąjungos teismui, įgaliotam vykdyti šio sprendimo teisėtumo kontrolę (pagal analogiją žr. 2008 m. gruodžio 4 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *People's Mojahedin Organization of Iran prieš Tarybą*, T-284/08, Rink. p. II-3487, 73 punktą).
- 101 Trečia, Taryba klaidingai teigia, kad atsižvelgiant į atitinkamų veiksmų slaptumą iš jos negali būti reikalaujama pateikti įrodymų dėl subjekto dalyvavimo branduolinių ginklų platinimo veikloje. Vien tik tai, kad priimti ribojamąsias priemones pasiūlyta pagal Sprendimo 2010/413 23 straipsnio 2 dalį, leidžia daryti prielaidą, kad pagal aplinkybes atitinkama valstybė narė ar Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai turi įrodymų ar informacijos, įrodančių, jo nuomone, kad atitinkamas subjektas dalyvauja branduolinių ginklų platinimo veikloje. Kita vertus, galimi Tarybai kilę sunkumai bandant įrodyti šį dalyvavimą tam tikrais atvejais gali turėti įtakos iš jos reikalaujamų pateikti įrodymų apimčiai. Tačiau dėl šių sunkumų ji negali būti visiškai atleidžiama nuo jai tenkančios įrodinėjimo pareigos.
- 102 Dėl šio vertinimo Taryba nepateikė jokios informacijos ar įrodymo, kad pagrįstų ginčijamuose aktuose nurodytą motyvą. Kaip iš esmės ji pati pripažįsta, ji rėmėsi vien nepatvirtintais įtarimais, kad *Fulmen* montavo elektros įrangą Kome / Forde, kai ši vieta dar nebuvo nustatyta.
- 103 Šiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, jog Taryba nepateikė įrodymų, kad *Fulmen* vykdė veiklą Kome / Forde, ir todėl pritarti trečiajam pagrindui, nesant reikalo spręsti dėl antrojo argumento, F. Mahmoudian nurodyto byloje T-440/10 dėl jo pareigų *Fulmen*.
- 104 Kadangi Taryba ginčijamuose aktuose nenurodė kitų aplinkybių, pateisinančių ribojamųjų priemonių nustatymą *Fulmen* ir F. Mahmoudian, šiuos aktus reikia panaikinti tiek, kiek jie susiję su [*Fulmen* ir F. Mahmoudian].“
- 36 Siekdamas, kad nebūtų pažeistas teisinis saugumas, Bendrasis Teismas paliko galioti Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, pasekmes tol, kol Teisingumo Teismas priims sprendimą dėl apeliacinio skundo. Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antrą pastraipą apeliacinis skundas sustabdo Bendrojo Teismo sprendimo, kuriuo panaikinamas reglamentas, kaip antai nagrinėjamu atveju Reglamentas Nr. 961/2010, vykdymą, kol įsigalios Teisingumo Teismo sprendimas dėl apeliacinio skundo.

Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

- 37 2012 m. spalio 24 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Prancūzijos Respublikai ir Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei leista įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.
- 38 Taryba Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - priimti galutinį sprendimą byloje ir atmesti *Fulmen* ir F. Mahmoudian ieškinį dėl ginčijamų aktų,

— priteisti iš *Fulmen* ir F. Mahmoudian Tarybos pirmoje ir apeliacinėje instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.

39 *Fulmen* ir F. Mahmoudian Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinį skundą,
- patvirtinti skundžiamą sprendimą, kuriuo Bendrasis Teismas panaikino ginčijamus aktus, kiek jie susiję su *Fulmen* ir F. Mahmoudian,
- jei reikia, panaikinti 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas Nr. 961/201 (OL L 88, p. 1),
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

40 Prancūzijos Respublika ir Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė Teisingumo Teismo prašo patenkinti Tarybos apeliacinį skundą.

41 Komisija nepateikė atsiliepimo į apeliacinį skundą.

Dėl apeliacinio skundo

Šalių argumentai

42 Taryba tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų nusprendęs, kad ji turėjo pateikti įrodymų, pagrindžiančių, jog *Fulmen* vykdė veiklą Kome / Forde, nepaisant aplinkybės, kad įrodymai, kurie galėjo būti pateikti, gauti iš konfidencialių šaltinių. Teisės klaidos, kurias padarė Bendrasis Teismas, susijusios su dviem šių įrodymų pateikimo aspektais: pirmasis – dėl valstybių narių įrodymų Tarybai pateikimo ir antrasis – dėl konfidencialios informacijos teismui pateikimo.

43 Pirmiausia Taryba, palaikoma Prancūzijos Respublikos, pabrėžia, jog branduolinis objektas Kome/Forde pastatytas slapta, nepranešus TATENA, ir taip buvo pažeistos Saugumo Tarybos rezoliucijos. Prancūzijos Respublika šiuo klausimu cituoja Rezoliuciją 1929 (2010), kurios preambulėje nurodytas Komo urano sodrinimo objektas. Dėl statybų Komo vietovėje slaptumo valstybė narė galėjo nuspręsti, jog dėl valstybės narės saugumo būtina neatskleisti konfidencialios informacijos, o į tai Bendrasis Teismas nepakankamai atsižvelgė.

44 Pirmuoju kaltinimu Taryba ginčija skundžiamo sprendimo 99 punktą, kuriame Bendrasis Teismas nusprendė, jog siekdama patikrinti, kad jų priėmimas yra pateisinamas, Taryba privalo prireikus prašyti atitinkamą valstybę narę pateikti jai šiuo tikslu reikalingus įrodymus ir informaciją. Tarybos nuomone, jeigu šie įrodymai gauti iš konfidencialių šaltinių, ji gali teisėtai nuspręsti imtis ribojamųjų priemonių remdamasi vien valstybės narės išdėstytais motyvais, jeigu jie objektyviai įtikimi. Toks elgesys atitiktų tarpusavio pasitikėjimo principą, kuriuo turi būti vadovaujamasi esant santykiams tarp valstybių narių bei tarp jų ir Sąjungos institucijų, taip pat lojalaus bendradarbiavimo principą, numatytą ESS 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje.

45 Be to, Prancūzijos Respublika mano, kad valstybės narės Tarybai perduotų objektyviai pagrįstų motyvų pakanka siekiant imtis ribojamųjų priemonių, ir primena SESV 346 straipsnio 1 dalies a punktą, pagal kurį „jokia valstybė narė neprivalo teikti informacijos, kurios atskleidimą ji laiko prieštaraujančiu gyvybiniais savo saugumo interesams“.

- 46 Taryba taip pat pažymi, kad, pagal Europos Žmogaus Teisių Teismo praktiką teisė į įrodymų atskleidimą, kaip viena iš teisių į gynybą, nėra absoliuti (2000 m. vasario 16 d. EŽTT sprendimo *Jasper prieš Jungtinę Karalystę*, peticija Nr. 27052/95, § 52). Ši teismo praktika, susijusi su 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnio 1 dalies nuostatomis ir taikytina pateikiant kaltinimus baudžiamosiose bylose, *a fortiori* turėtų būti taikoma nagrinėjamos ribojamosioms priemonėms.
- 47 Šiam Tarybos kaltinimui pagrįsti Jungtinė Karalystė nurodo, pirma, kad Tarybos sprendimai, priimti remiantis ESS 29 straipsniu, pagal ESS 31 straipsnį turi būti priimti vienbalsiai. Antra, ši valstybė narė tvirtina, kad balsuodamos dėl valstybės narės siūlymo kitos valstybės narės atlieka savo analizę ir dalijasi žiniomis prisidėdamos prie sprendimo rengimo. Galiausiai, trečia, ji nurodo, kad kai kurios valstybės narės tam tikra informacija gali pasikeisti tik tarpusavyje. Jeigu, valstybių narių požiūriu, nuostata dėl nurodytų asmenų ar subjektų dalyvavimo branduolinių ginklų platinimo veikloje Tarybos sprendimo projekte nurodyta šališkai, ji mažai tikėtina ar neįtikima, jos neturėtų pritarti sprendimui.
- 48 Antruoju kaltinimu Taryba ginčija skundžiamo sprendimo 100 punktą, kuriame Bendrasis Teismas nusprendė, kad Sąjungos teisme negalima remtis tuo, kad naudojami įrodymai ir informacija, pagrindžiantys priimtas ribojamąsias priemones, yra slapti ar konfidencialūs.
- 49 Anot Tarybos, Bendrasis Teismas pažeidė savo Procedūros reglamento 67 straipsnio 3 dalį, pagal kurią Bendrasis Teismas atsižvelgia tik į tuos dokumentus, su kuriais šalių advokatai ir atstovai galėjo susipažinti ir dėl kurių turėjo galimybę pareikšti savo nuomonę. Ji nurodo, kad pagal šiuo metu galiojantį Bendrojo Teismo procedūros reglamentą vienai šaliai neleidžiama Bendrajam Teismui pateikti konfidencialių duomenų, į kuriuos būtų galima atsižvelgti, neatskleidžiant jų kitos šalies advokatams. Prancūzijos Respublika šiuo klausimu nurodo, kad Tarybos negalima kaltinti tuo, kad jis nepakeitė Bendrojo Teismo procedūros reglamento, nes Bendrasis Teismas pats rengia savo Procedūros reglamentą, kuriam turi pritarti Teisingumo Teismas ir kurį tvirtina Taryba. Anot Prancūzijos Respublikos ir Jungtinės Karalystės, kol Bendrasis Teismas negalės atsižvelgti į konfidencialią informaciją, jos nepateikęs ieškovės advokatams, valstybėms narėms būtų sunku sutikti, kad jų turima ir ribojamąsias priemones pagrindžianti konfidenciali informacija būtų pateikta Bendrajam Teismui.
- 50 Posėdyje Taryba nurodė, kad pagal SESV 215 straipsnio 1 dalį ji turi teisę imtis bendro pobūdžio ekonominių sankcijų ir taikyti jas tam tikriems Irano ūkio sektoriams. Sprendimas teikti pirmenybę tam tikriems subjektams skirtų priemonių taikymui leidžia sušvelninti neigiamas ribojamųjų priemonių pasekmes visuomenei, tačiau yra sudėtinga pateikti šias nustatytas priemones pagrindžianti paprastai slaptos veiklos buvimo įrodymą. Be to, ji pažymėjo, kad skundžiamo sprendimo 49 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad Sąjungos ar jos valstybių narių saugumas arba jų tarptautiniai santykiai gali pateisinti tai, kad būtų nukrypstama nuo pareigos pranešti motyvus, pateisinančius nagrinėjamas priemones, tačiau jis šios išimties netaikė tariamo elgesio įrodymams.
- 51 Jungtinė Karalystė tvirtina, kad Bendrasis Teismas turėjo išnagrinėti, kaip suderinti teisėtus interesus, kuriuos siekiama apsaugoti taikant ribojamąsias priemones, ir interesus, kuriuos siekiama apsaugoti išsaugant konfidencialumą, su veiksminga teismine gynyba. Ji nurodo: kadangi Europos Sąjunga dar nenustatė procedūros, pagal kurią konfidencialūs dokumentai galėtų būti pateikti Bendrajam Teismui, reikėtų, kad derindamas interesus šis teismas didesnę dėmesį skirtų taikos ir saugumo interesams nei asmens, kuriam taikytinos ribojamosios priemonės, interesams. Ji primena, kad nagrinėjamos priemonės prevencinės, o ne baudžiamosios. Nors jos ribojančios ir dažnai sukelia didelių pasekmių, vis dėlto kartu su jomis nustatomos specialios, asmenis, kuriems taikomos priemonės, apsaugančios nuostatos, kaip antai Reglamento Nr. 961/2010 19 ir 21 straipsniai.
- 52 *Fulmen* ir F. Mahmoudian nurodo, pirma, kad argumentai, susiję su tuo, jog yra šaltinių, kurie privalo likti konfidencialūs, yra nauji, ir jų Taryba nebuvo pateikusi pirmojoje instancijoje, nebent tik per posėdį dėl Bendrojo Teismo Tarybai pateiktų klausimų.

- 53 Antra, papildomai jie tvirtina, kad informacijos iš konfidencialių šaltinių buvimas yra ne tik nukrypimas nuo teisės į gynybą paisymo principo, bet ir nuo pareigos pateikti pakankamą veikų, dėl kurių priimtas sprendimas, įrodymą.
- 54 Be to, *Fulmen* ir F. Mahmoudian primena, kad būtent pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 67 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą reikia atmesti Tarybos argumentą, kad neįmanoma Bendrajam Teismui pateikti konfidencialių duomenų, į kuriuos būtų galima atsižvelgti, neatskleidžiant jų kitos šalies advokatams.
- 55 Šiuo klausimu jie pabrėžia, kad Taryba niekada nenurodė jokios konfidencialios informacijos, pagrindžiančios jos sprendimą. Jie primena, kad 2010 m. rugpjūčio 26 d. ir rugsėjo 14 d. nusiuntė du registruotus laiškus, kuriuose išreiškė nuostabą, kad nėra įrodymų priimtiems sprendimams pagrįsti. Prasidėjus teismo procesui Taryba niekada nenurodė, kad egzistuoja konfidenciali, vienos iš valstybių narių ir (arba) Europos išorės veiksmų tarnybų pateikta informacija.
- 56 Taip pat *Fulmen* ir F. Mahmoudian nurodo, kad darant prielaidą, jog konfidenciali informacija egzistavo, sprendimų motyvai buvo labai neaiškūs ir neleido *Fulmen* ar F. Mahmoudian veiksmingai gintis. Jie primena daugybę su *Fulmen* bei F. Mahmoudian susijusių klaidų sprendime, apie kurias buvo pranešta Bendrajam Teismui. Jų nuomone, dėl šių klaidų buvo galima suabejoti Tarybos teiginių dėl konfidencialios informacijos buvimo patikimumu.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 57 Abu Tarybos apeliacinio skundo pagrindą sudarantys kaltinimai nagrinėtini kartu. Iš tikrųjų skundžiamo sprendimo 99 ir 100 punktuose Bendrasis Teismas atsako į *Fulmen* ir M. Mahmoudian argumentą, nurodytą skundžiamo sprendimo 94 punkte, pagal kurį Taryba nepateikė savo teiginių dėl *Fulmen* veiklos Komo / Fordo vietovėje įrodymų. Tad 99 punktą aiškintinas taip, kad Bendrasis Teismas mano, jog Taryba prireikus privalo iš valstybės narės, pasiūliusios taikyti ribojamąsias priemones, prašyti pateikti reikalingą informaciją arba įrodymus tam, kad galėtų juos pateikti teismui, atliekančiam kontrolę, apie kurią kalbama kitame skundžiamo sprendimo punkte.
- 58 Kaip priminė Teisingumo Teismas, vykdydami ribojamųjų priemonių kontrolę Sąjungos teismai pagal Sutartimi jiems suteiktą kompetenciją privalo užtikrinti iš principo visišką visų Sąjungos teisės aktų teisėtumo kontrolę pagrindinių teisių, kurios yra sudėtinė Sąjungos teisinės sistemos dalis, atžvilgiu. Šis reikalavimas aiškiai įtvirtintas SESV 275 straipsnio antroje pastraipoje (2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. prieš Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, toliau – Sprendimas *Kadi II*, 97 punktą).
- 59 Prie šių pagrindinių teisių, be kita ko, pirmiausia priskirtinas teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą paisymas (Sprendimo *Kadi II* 98 punktą).
- 60 Pirmoji iš šių teisių, įtvirtinta Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 straipsnio 2 dalyje, apima teisę būti išklausytam ir teisę susipažinti su bylos medžiaga laikantis teisėtų konfidencialumo interesų (Sprendimo *Kadi II* 99 punktą).
- 61 Antrąją iš šių pagrindinių teisių, kuri įtvirtinta Chartijos 47 straipsnyje, reikalaujama, kad suinteresuotasis asmuo galėtų sužinoti dėl jo priimto sprendimo motyvus arba perskaityti patį sprendimą, arba tada, kai jo prašymu apie šiuos motyvus jam pranešama, neribojant kompetentingo teismo teisės reikalauti iš atitinkamos institucijos juos pranešti, kad šis asmuo galėtų kuo geresnėmis sąlygomis ginti savo teises ir, susipažinęs su visa informacija, nuspręsti, ar tikslinga kreiptis į kompetentingą teismą, taip pat tam, kad šis teismas galėtų visiškai vykdyti atitinkamo sprendimo teisėtumo kontrolę (žr. 2013 m. birželio 4 d. Sprendimo ZZ, C-300/11, 53 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką bei Sprendimo *Kadi II* 100 punktą).

- 62 Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje pripažįstami joje įtvirtintų teisių įgyvendinimo apribojimai, jeigu atitinkamu apribojimu paisoma nagrinėjamos pagrindinės teisės esminio turinio ir, laikantis proporcingumo principo, jis yra būtinas ir veiksmingai atitinka Sąjungos pripažintus bendrojo intereso tikslus (žr. sprendimų ZZ 51 punktą ir *Kadi II* 101 punktą).
- 63 Be to, teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimas turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkrečias kiekvieno nagrinėjamo atvejo aplinkybes (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *Solvay prieš Komisiją*, C-110/10 P, Rink. p. I-10439, 63 punktą), visų pirma į nagrinėjamo akto pobūdį, jo priėmimo aplinkybes ir atitinkamą sritį reglamentuojančias teisės normas (žr. Sprendimo *Kadi II* 102 punktą; šiuo klausimu dėl pareigos motyvuoti paisymo žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Al-Aqsa prieš Tarybą ir Nyderlandai prieš Al-Aqsa*, C-539/10 P ir C-550/10 P, 139 ir 140 punktus ir Sprendimo *Taryba prieš Bamba*, C-417/11 P, 53 punktą).
- 64 Chartijos 47 straipsnyje garantuojama veiksminga teismine kontrole taip pat reikalaujama, kad Sąjungos teismas įsitikintų, jog sprendimas, kuris individualiai susijęs su atitinkamu asmeniu ar subjektu, būtų pagrįstas pakankamai svariais faktais. Tai reiškia, kad turi būti tikrinami dėstant motyvus, kuriais pagrįstas šis sprendimas, nurodyti faktai, todėl teisminė kontrolė yra ne apribota nurodytų motyvų abstrakčios tikimybės vertinimu, bet susijusi su nagrinėjimu, ar šie motyvai arba bent vienas jų, vertinamas kaip pakankamas pats savaime patvirtinti šį sprendimą, yra pagrįsti (žr. Sprendimo *Kadi II* 119 punktą).
- 65 Šiuo tikslu Sąjungos teismas turi atlikti šią analizę ir prireikus prašyti kompetentingos Sąjungos institucijos pateikti konfidencialius arba nekonfidencialius duomenis ar įrodymus, reikšmingus atliekant tokią analizę (žr. Sprendimo *Kadi II* 120 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 66 Iš tiesų būtent kompetentinga Sąjungos institucija kilus ginčui turi patvirtinti motyvų, nurodytų atitinkamo asmens atžvilgiu, pagrįstumą, o ne šis asmuo turi pateikti šių motyvų pagrįstumą paneigiančių įrodymų (žr. Sprendimo *Kadi II* 121 punktą).
- 67 Šiuo tikslu nereikalaujama, kad minėta institucija pateiktų Sąjungos teismui visus duomenis ir įrodymus, susijusius su akte, kurį prašoma panaikinti, nurodytais motyvais. Tačiau pateikti duomenys ir įrodymai turi pagrįsti atitinkamo asmens atžvilgiu nurodytus motyvus (žr. minėto Sprendimo *Kadi II* 122 punktą).
- 68 Jeigu kompetentinga Sąjungos institucija negali įvykdyti Sąjungos teismo prašymo, jis turi remtis vien duomenimis, kurie jam buvo perduoti, t. y. nagrinėjamo atveju, ginčijamo akto motyvais, atitinkamo asmens pateiktais kaltę paneigiančiais įrodymais ir pastabomis, jeigu tokių yra, ir kompetentingos Sąjungos institucijos atsakymu į šias pastabas. Jeigu šie duomenys neleidžia konstatuoti motyvo pagrįstumo, Sąjungos teismas atmeta šį motyvą kaip nagrinėjamo sprendimo įtraukti ar palikti įtraukimą į sąrašą pagrindą (žr. Sprendimo *Kadi II* 123 punktą).
- 69 Jeigu, priešingai, kompetentinga Sąjungos institucija pateikia reikšmingos informacijos ar įrodymų, Sąjungos teismas, remdamasis šia informacija ar įrodymais, turi patikrinti, ar nurodyti faktai tikrai tikslūs, ir įvertinti jų įrodomąją galią atsižvelgdamas į konkretaus atvejo aplinkybes, visų pirma į atitinkamo asmens pateiktas pastabas, jeigu tokių yra (žr. Sprendimo *Kadi II* 124 punktą).
- 70 Žinoma, privalomieji pagrindai, susiję su Sąjungos ar jos valstybių narių saugumu arba jų tarptautiniais santykiais, gali būti prielaida prieštarauti, kad tam tikra informacija ar įrodymai būtų perduoti atitinkamam asmeniui. Tačiau tokiu atveju Sąjungos teismas, kuriame negali būti remiamasi šios informacijos ar įrodymų slaptumu ar konfidencialumu, vykdydamas teisminę kontrolę turi imtis priemonių, kurios leistų suderinti, pirma, teisėtus saugumo pagrindus, susijusius su informacijos, į kurią atsižvelgta priimant atitinkamą aktą, pobūdžiu ir šaltiniais, ir, antra, būtinybę tinkamai užtikrinti teisės subjektui procesines teises, kaip antai teisę būti išklausytam ir rungimosi principą (žr. Sprendimo *Kadi II* 125 punktą ir pagal analogiją minėto Sprendimo ZZ 54, 57 ir 59 punktus).

- 71 Šiuo tikslu Sąjungos teismas, nagrinėdamas visas kompetentingos Sąjungos institucijos pateiktas teises ir faktines aplinkybes, turi patikrinti šios institucijos prieštaraujant tokiam perdavimui nurodytų priežasčių pagrįstumą (žr. Sprendimo *Kadi II* 126 punktą ir pagal analogiją minėto Sprendimo ZZ 61 ir 62 punktus).
- 72 Jeigu Sąjungos teismas padaro išvadą, jog šios priežastys neprieštarauja tam, kad bent iš dalies būtų perduoti atitinkami duomenys ar įrodymai, jis kompetentingai Sąjungos institucijai suteikia galimybę atitinkamam asmeniui pranešti šiuos duomenis ir įrodymus. Jeigu ši institucija nesutinka perduoti visų ar dalies šių duomenų ar įrodymų, Sąjungos teismas nagrinėja ginčijamo akto teisėtumą remdamasis tik tais duomenimis, kurie buvo perduoti (žr. Sprendimo *Kadi II* 127 punktą ir pagal analogiją minėto Sprendimo ZZ 63 punktą).
- 73 Tačiau jeigu kompetentingos Sąjungos institucijos nurodytos priežastys iš tikrųjų prieštarauja tam, kad atitinkamam asmeniui būtų perduoti Sąjungos teismui pateikti duomenys ir įrodymai, reikia tinkamai suderinti reikalavimus, susijusius su teise į veiksmingą teisminę gynybą, visų pirma rungimosi principo paisymą, ir reikalavimus dėl Sąjungos ar jos valstybių narių saugumo arba jų tarptautinių santykių (žr. Sprendimo *Kadi II* 128 punktą ir pagal analogiją minėto Sprendimo ZZ 64 punktą).
- 74 Atliekant šį derinimą galima pasinaudoti tokiomis galimybėmis, kaip antai nagrinėjamų duomenų ar įrodymų santraukos perdavimu. Neatsižvelgiant į tai, ar tokiomis galimybėmis pasinaudota, Sąjungos teismas turi patikrinti, ar konfidencialių duomenų arba įrodymų neatskleidimas atitinkamam asmeniui ir su tuo susijęs negalėjimas šiam asmeniui dėl jų pateikti pastabas gali turėti įtakos konfidencialių įrodymų įrodomajai galiai, ir kiek (žr. minėto Sprendimo *Kadi II* 129 punktą ir pagal analogiją minėto Sprendimo ZZ 67 punktą).
- 75 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 52 punkte nusprendė, kad nors *Fulmen* ir F. Mahmoudian įraukimo į ginčijamų aktų sąrašus motyvai yra trumpi, vis dėlto leido jiems suprasti, kokiais veiksmais kaltinama *Fulmen*, ir ginčyti šių veiksmų tikrumą ar jų svarbą.
- 76 Nors per posėdį *Fulmen* pabrėžė, kad jai apie veikų, kuriomis yra kaltinama, padarymo laikotarpį, t. y. 2006–2008 m., buvo pranešta tik per apeliacinio skundo nagrinėjimo procesą, reikia pažymėti, jog šį laikotarpį lengvai buvo galima nustatyti iš viešai prieinamų dokumentų, nes motyvuose nurodytas laikotarpis iki Komo vietovės nustatymo, o Saugumo Tarybos rezoliucijoje 1929 (2010) nurodyta, kad Komo elektrinės statyba buvo atskleista 2009 m. rugsėjo mėn.
- 77 Dėl įrodymo, kad *Fulmen* dalyvavo montuojant elektros įrangą Kome / Forde, Taryba, Prancūzijos Respublika ir Jungtinė Karalystė tvirtino, kad nereikia pateikti šį dalyvavimą patvirtinančių dokumentų; bet kuriuo atveju to negalima padaryti dėl šių dokumentų konfidencialumo ir dėl proceso Bendrajame Teisme normų, pagal kurias juos būtina pateikti kitai šaliai.
- 78 Šiuo klausimu pažymėtina, kad jeigu kompetentinga Sąjungos institucija atsisako pateikti įrodymus Sąjungos teismui, jis, kaip matyti iš šio sprendimo 68 punkto, turi remtis vien duomenimis, kurie jam buvo perduoti.
- 79 Nagrinėjamu atveju vienintelė Sąjungos teismo turima informacija yra ginčijamų aktų motyvuose nurodytas teiginys. Jam pagrįsti nebuvo pateikta informacijos ar įrodymų, kaip antai nagrinėjamų duomenų santraukos, išsamesnių paaiškinimų dėl tariamai Komo vietovėje sumontuotos elektros įrangos arba priežasčių, leidžiančių nustatyti kad būtent *Fulmen* sumontavo šią įrangą, taigi patikrinti ginčijamų aktų pagrįstumą.
- 80 Remiantis šia aplinkybe konstatuotina, kad *Fulmen* ir F. Mahmoudian negalėjo gintis nuo jiems pareiktų kaltinimų, o Sąjungos teismas – patikrinti šių ginčijamų aktų pagrįstumo.

- 81 Nesvarbu, kad pagal SESV 215 straipsnio 1 dalį Tarybai suteikiama kompetencija nustatyti bendro pobūdžio ekonomines sankcijas Irano Islamo Respublikai. Iš tikrųjų Sąjungos teismo kontrolei pateikta priemonė skirta ne apibrėžtam ūkio sektoriui, o atskirai įmonei dėl jos konkrečios preziumuojamos veiklos.
- 82 Atsižvelgiant į visą šią informaciją, Bendrasis Teismas teisingai skundžiamo sprendimo 103 punkte nusprendė, kad Taryba nepateikė įrodymo, jog *Fulmen* vykdė veiklą Komo / Fordo vietovėje.
- 83 Todėl apeliacinis skundas nėra pagrįstas ir turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 84 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio antrą dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas arba jeigu jis yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia šis teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalyje, taip pat taikomoje apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, numatyta, kad į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 85 Kadangi Tarybos apeliacinio skundo pagrindai buvo atmesti, pagal *Fulmen* ir F. Mahmoudian reikalavimus Taryba turi padengti bylinėjimosi išlaidas.
- 86 Į bylą įstojusios Prancūzijos Respublika, Jungtinė Karalystė ir Komisija Nyderlandų Karalystė ir Suomijos Respublika pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Nurodyti Prancūzijos Respublikai, Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei ir Europos Komisijai pačioms padengti savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.